

ഒരു നേർച്ച.



പരമേശ്വരൻ
ഉള്ളൂർ

അവതരിപ്പ്

ഞാൻ ഈ ഉപാധി എഴുതിയത് റണ്ടി ഉദ്ദേശങ്ങളോടു കൂടിയാണ്. ദ്വിതീയ പ്രാസം അനാവശ്യമാണെന്നും അതിനെ ദീക്ഷിച്ചു പട്ടുനില്ക്കുമ്പോൾ മറ്റു ഗുണങ്ങൾ കവിതയിൽ നിലനിറുത്തിക്കൊടുക്കാൻ അസാദ്ധ്യമാണെന്നും ചിലർ അഭിപ്രായപ്പെടുന്ന ഈ അവസരത്തിൽ സാധ്യങ്ങളെക്കുറിച്ച് ഐക്യരൂപം വരുത്തി ദ്വിതീയാക്ഷരപ്രാസംചെയ്ത് പട്ടുമലയാളത്തിൽ ഒരു കഥാസൂചിന്റെ സഹായം കൂടാതെ സമാധിഗുണങ്ങളെ നിലനിറുത്തി ഒരു കാവ്യം നിർമ്മിക്കുവാൻ കഴിയില്ല എന്നു പരീ-

പ്രഥമോദ്ദേശം. ദ്വിതീയാക്ഷ-

ലായ ശബ്ദാലങ്കാരങ്ങളെ

ചിട്ടുണ്ടെന്ന് സാധൂകര

തിക്കു് എത്രമാത്രം.

ശേഖരനാണ്. എ

ഓ ഭൂവനാഹങ്ങളാണെന്നും.

സാധ്യമല്ലെന്നും ചിലരുടെ ഇട

നുള്ളതാണ് ദ്വിതീയോദ്ദേശം. ഒരു

അപ്രകാരം ഈ കൃതിയിലുണ്ട്

കവിയായി അഭിരുചിയുള്ളവരെ പ്രശംസിക്കുന്നു.

ഒല്ലന്നു വിശ്വസിക്കുന്നു. ഇത്രവളരെ നിർ

യിൽ ഇംപ്രഗ്മമായ് എഴുതപ്പെട്ടിട്ടുള്ള

ശ്രീമം എത്രമാത്രം സഹലമായിട്ടുണ്ടെന്ന് നോക്കൂ

തൃശ്ശൂരിൽനിന്നും മറ്റും വന്നവർക്ക് പണം കടം നൽകി. ൧൯൪൩

செவ்வந்தி வாயிற்று கவிசெவ்வந்தி, சுவாமிநாதன்

സംസ്ഥാനീകൃതരഹസ്യമായ കേരളവർമ്മ വലിയകോയിത്തമ്പുരാൻ ത.

തമിഴ്നാട് അധ്യക്ഷനായിട്ടുള്ള ഒരു നിരവേഴ്ത്തുകടി ചുവടേ

ചകുന്ന് അപൂർവ്വമായിരിക്കപ്പെട്ടു വിശ്വസിക്കുന്നു. ഈ തിരു

പെഴുത്ത് തിരുമനസ്സിലെ അശ്രിതമാണ്യത്തിന്റെയും മാനദണ്ഡം

ഒരു നേട്ടം

മഞ്ഞായിട്ടു നന്നാക്കി മകളേ! കഴുത്തിൽ
നഞ്ഞാണ്ടുമുപ്പരെ മയക്കിയ കെട്ടിലമ്മേ!
ഇത്താൻ നിനക്കിടമ, നിനലർമേനിയെന്റെ
നൈത്താമരങ്ങിൽ വിളയാടി വിളങ്ങിടേണ്ടേ.

പ

തങ്കൽ തിളങ്ങുമൊളികൊണ്ടു തനിത്തകിട്ടു
തങ്കത്തിനുള്ള തലതാഴ്ന്നു തമ്പുരട്ടി!
വകത്തമേറുമടിയുന്നകരയിൽ വായ്ക്കും
വകത്തലാറിടുക വല്ലെ നീ.

മ

പൂർവ്വനെന്നതടിവ് വായ്ക്കും
പൂവൻപകര വേട്ടതായേ!
പൂവൻപഴ തൊടിക്കാണാൻ
പൂവൻപതിട്ടടി മലർ.

ന

അല്ലിൻ നിരയ്ക്കുതിരുവെഴുതുന്നെഴുതിൻ
നെല്ലിപ്പടിമുവട്ടുകണ്ടൊരു കൂണലാളേ!
മല്ലിനടുത്തൊരു പിറപ്പിനൊക്കേറു തോറു
തല്ലിട്ടൊൻ തുലകയായ്; തുണയ്ക്കുമോ നീ?

ക

അമ്മനിമേലവമാണ്ടവനുള്ള നേത്രാ-
രമ്മേ! കൂർപ്പനിമലപ്പൊരുമാക്കിടാവേ!
ചെമ്മേനിനക്കുടയ ചേവടി രാണകുപ്പം
നമ്മെയുമോർത്തിടുക, നല്ലവളല്ലയോ നീ?

ഉ

പാരായതൊൻപതിനുമഞ്ചിനുമുള്ളൊരാറെ
വേരായനിന്നടിമലർപ്പൊടിയുച്ചുജോലി
നീരാണ്ട കാർക്കുലി! നീക്കമെഴാതെന്നിക്ക
കാരാണയായ് തരിക, കാത്തതുപോരയോ ഞാൻ?

സ

അമ്പലമുക്ക് വന്നവനെ വെന്നൊരു തമ്പുരാന്റെ
 കമ്പക്കളിപ്പു കഴനാട്ടിയ കുന്നിൽ മാതേ!
 ഇമ്പത്തൊടൊന്നെയിതുന്നാമവരെ നോക്കിപ്പോ-
 നെൻപക്കലൊരു പിഴയെന്നറിയിക്കുമോ നീ?
 ഈയുള്ളവൻ പിറവിയാഴിയിൽ വീണിപ്പോ
 കായുന്നൊരുള്ളൊടു കറുന്തി മറിഞ്ഞിട്ടുവോൾ
 തായും തകുപ്പനമടുത്തൊരുപ്പിറപ്പു-
 മായുള്ളനീ യരികിലൊന്നൊത്തതമ്മേ?
 ഇല്ലാതുമിങ്ങു തുണ, നിൻകനിവൊന്നു വിട്ടാൽ
 പുല്ലാണെന്നിരിക്കുകയുള്ള വയാകമാനം
 വല്ലാതെ രാപ്പകൽ വലഞ്ഞിട്ടുമെന്റെനേക്കു
 തെല്ലാമിഴിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നുണ്ടോ?
 ചത്തുംപിറന്നുമഴലാഴി
 കത്തുന്നു ഞാനിതിനെ
 എത്തുന്നുമില്ലതു നീ
 കത്തുന്നു കാർഷ്വേനേരേ?
 'അറാത്ത ചൂടുകൾ ചൂടിപ്പോയൊരു
 നൂറായിരം പിറവിപോയിനിയൊതുപോയാൽ
 മാറാത്തൊരിപ്പിഴിയെ വിട്ടുകൊള്ളുവാടി
 ശേറാം കടന്നൊരു കണക്കിനു വല്ലപാടും?'
 എന്നുള്ളതാം നിനച്ചുരാപ്പുകലാന്നു കള്ളി
 യൊന്നുംപെട്ടൊത്തൊരു തെക്കുവടക്കുമെന്നു
 എന്നും കിടന്നു കിടയറൊരു പേടികയ്യോ-
 ണെന്നുള്ളമാവിലകണക്കു വിറച്ചിടുന്നു.
 തീരാത്തമാൽത്തിരയിൽ വീണു മറിഞ്ഞു കുട്ടി
 മൂലാക്കിത്താൻ പിറവിയിങ്ങനെ പോക്കിപ്പോൽ
 പോരാത്തതെന്നു കരുതിക്കൊള്ളുന്നതിത്തേ
 താരായിടത്തമിഴി! താമസമെന്തുതാങ്ങാൻ?

൧

൨

൩

൪

൫

൬

൭

വെട്ടംവെടിഞ്ഞതാകതാഴെപ്പമ്പരംപോൽ
 വട്ടംകുറുങ്ങി വഴിതെറി വലത്തുവാടി
 ഞെട്ടരുവീണമലർപോലെ കിടക്കുമെന്നെ
 വിട്ടല്ലണിക്കുഴവി! നിൻകനിവെങ്ങുപോകും?

പരമ

അയംപെട്ടം പിശുവാഞ്ചൊല വേമ്പനാട്ടു
 കായൽക്കര തലതിരിഞ്ഞിടുമോടിപോലെ
 കായല്ലത്തൻ പഴവുമല്ലിട മട്ടിൽഞെങ്ങി
 പ്ലായൽക്കരേർക്കുഴവി! പാടുപെടുന്നു പാരം.

പരമ

പററുന്നതില്ല പതിനെട്ടപ്പം, കിടന്നു
 ചുറ്റുന്നുത്തൻ പിടിയുമാല്ലിതിനെത്തുമില്ല.
 തെറ്റുന്നുതായ, മിനിയെങ്കിലുമൊന്നുനോക്കാൻ
 മുററും നിനക്കു മുഷിടോട്കീഴ്കുന്നലാളെ!

പരമ

പയ്യം, മ, പാമ്പു, പൂഴി പിയ്യുന്ന ശു, പന്നി,
 യീയാൻ തുടങ്ങിയൊരുപാടുതരത്തിൽ മേന്മേൽ
 ഇയ്യൊളെയിട്ടുകുറണം മറിയിപ്പതെന്നും
 നീയാണതാർച്ചിടി! നിനക്കിതിലെക്കുകിട്ടും?

പരമ

പൂവിൻമകൻ മുതലുറുമ്പുവരയ്ക്കു, മുളം
 വേവിച്ചിട്ടുന്നൊഴുത്വാ, ചൊരു പാടുമട്ടിൽ
 ഇവെണ്ണി ചുറ്റി നെറികെട്ടതു പോതമമ്മേ;
 നീവിട്ടുനിൽക്കു വഴിയൊന്നിതിൽ നിന്നുനീങ്ങാൻ.

പരമ

പണ്ടാരുചെയ്തു പഴുതൊറാരു നന്മകൊണ്ടോ
 വണ്ടാ! തൊഴും കുഴവി! യന്തണനായിവണ്ണം
 ഉണ്ടായിത്തൊ, നലകിൽ വന്നിനിയും കിടന്നു
 തിങ്ങാടുവാൻ പണി; തിരിഞ്ഞൊരുനോക്കു നോക്കൂ.

പരമ

പയ്യൻകണക്കറിവു വിട്ടിവനിപ്പിറപ്പും
 കയ്യിൽ കിടച്ചതുകുളഞ്ഞുകുളിച്ചിടുന്നാൻ
 നീമ്പിപ്പൊഴിത്തിരി നിന്നയ്ക്കുക, ഞല്ലുകുടി
 വയ്യിക്കൽത്താൻ വളരെവാടി വലത്തുപോകും.

പരമ

പിട്ടാണിതൊക്കെയുലകെന്നതു നിൻവെറുക്കുൻ
കെട്ടാണു, ക്ഷേമിഴി! കീഴ്ക്കടപോലെ മേലും
മുട്ടാളനാമിവനെനീ യതിലിട്ടുവട്ടം
തട്ടായ്, താടികൾ താണുവണങ്ങിടുന്നേൻ. ൧൧

ഇന്നല്ലലിന്നു വഴിയെന്റെ പിറപ്പെന്നിക്കാ-
യൊന്നല്ല വെട്ടുവത, തിൻ നടുവിൽപ്പെടുമ്പോൾ
നിൻനല്ല കൺമുനകൾ നീങ്ങുകയെന്നുവന്നാ-
ലെന്നല്ലണിക്കഴലി! യെങ്ങനെ ഞാൻ പൊറുക്കും? ൧൨

പറിപ്പിതൊന്നുമടിയെന്നു നീക്കുപോക്കു
മറില്ല മന്നിൽ മറിവല്ലിതു മായമല്ല
അറില്ലചെറു പിറവിക്കയറു, ഇളലിത്താൽ
തെറില്ലതേന്മാഴി! താതനോക്കുന്നോക്കൂ! ൧൩

മിന്നുന്നകല്ലുമണിമേടേൽ
ജ്ഞാനമുഴുപ്പവനമറമൊത്തകാശം
എന്നുംകൊതിച്ചെളുതിലെന്റെ പിറപ്പുവിറു
തിന്നുഞാൻ തിരുമിഴിക്കടതീണ്ടിടാതെ. ൧൪

കണ്ടത്തിലും പുരയിടത്തിലുമെപ്പൊഴും പൊൻ-
പണ്ടത്തിലും പാവനിലും കൊതിപാമേന്തി
മണ്ടത്തമേറുമടിയന്റെ മനംമയങ്ങി
ക്കൊണ്ടല്ലണിക്കഴലി! നിൻകഴലോപ്പുതില്ല. ൧൫

ചാരിക്കിട്ടപ്പതിനു മാടവുമുച്ചയായാൽ
കോരിക്കുടിപ്പതിനു വെള്ളവുമുന്നിടാതെ
തീരില്ലയെങ്കിലതിനായ് തലക്കാഞ്ഞുപോട്ടെ,
പാരിങ്കൽ മററുവക പാൽമൊഴി! യാക്കുവേണം. ൧൬

ചാണിൽക്കവിഞ്ഞൊരുവനും വന്ദിന്നുനീളം
കാണില്ലപിന്നെയതു കത്തിനി. പ്പതിനായ്
നാണിച്ചിടാതെ പലതോഷികൾ പല്ലിച്ചിട്ടു
കാണിപ്പവൻ കുറുകുമൊത്തൊരു കാടനല്ലേ? ൧൭

തങ്കത്തിനാൽപ്പണിതമാമലയോടുവാടാ-
തങ്കത്തിനേററമുതൽ കയ്യിലിരിപ്പവനും
തങ്കത്തിളങ്ങുമൊളിതെക്കലകിൻമണാളൻ
തൻകത്തിയോങ്ങുമൂർവ്വാനിനമാവതുണ്ടോ?

൨൪

പൂക്കിച്ചുളിഞ്ഞുവയുന്നൊരുമയ്ക്കുപേണ്ടി
ഞെക്കിപ്പിഴിഞ്ഞുവകിനുളൊരുചാരെടുപ്പാൻ
തിക്കിത്തിരക്കുടവതേതൊരു വിസ്തീ? നായ്ക്കു
നക്കിക്കുടിപ്പതിന പാൽക്കുടവെന്തിന്നാവോ?

൨൯

അന്നന്നു വല്ലകഴുവും കഴിയാതെ തീരി-
ല്ലെന്നൻപിലോത്തതിനു പോംവഴികാണുകയെന്നേ
എന്നമ്മച്ചുത മുതലിന്നു കൊതിക്കയെന്ന
മന്നത്തമെന്നകമലക്കുടലിനെ കടാലോ!

൩൦

ഉച്ചയ്ക്കിരപ്പതിനു കുത്തിലപ്പോടുവോൻ
കുച്ചപ്പറഞ്ഞാടു കടുക്കനമക്കണക്കിൽ
കൊച്ചമ്മയൊത്തു പുതുമേടയിലേറുവോൻ
പിച്ചപ്പിഴപ്പുമൊരുമിച്ചു വരുന്നതില്ലേ?

൩൧

ഉള്ളിനിന്നിങ്ങി മലർ പെരൊരാരുതേവടിശ്ശി
ക്കുള്ളിക്കുതാൻ കണവന്നെന്നു നിനച്ചുമേന്മേൽ
തുളളിക്കുതിച്ചതിരുവിട്ടു ഞെളിഞ്ഞിടുന്ന
പുളളിക്കുപേർമടയരിൽ കൊലകൊമ്പനല്ലോ.

൩൨

തുട്ടികലേക്കു നിലവിട്ടു വലിഞ്ഞുകേറി
പ്പൊട്ടിപ്പൊടിച്ചുയരുമെൻ കൊതിമാമരത്തെ
കട്ടിത്തമേറിനമിഴിക്കുടവാളെടുത്തു
വെട്ടിക്കുളഞ്ഞിടുക വേരൊടു കൂടിയമ്മേ!

൩൩

നാക്കാൽമിരട്ടി നറുണയ്ക്കുതിർമെയ്യുവായ്ക്കും
ഡീക്കാൽമയക്കുലിമാനിഴിമാരിലാതും
കാക്കൊൻറ ചൊൽപ്പടികളിപ്പൊരു ചികളംപോ
ലാക്കാതിരിക്കണമതിന്നടിയിൻ തൊഴുന്നേൻ.

൩൪

വാഴ്ചൊരാളെ മെഴുവോരെയെന്നു ചൊരി
 ചുഴുംപെരുത്തമടവാർക്കൊതിയാഴിരുന്നിൽ
 കീഴും കിഴക്കുമറിയാതെ കിടന്നുമുങ്ങി-
 ന്നാഴ്ന്നതിന്നുതരമമ്മതരാതിരിക്കൂ!

൩൫

പെണ്ണങ്ങൾ തൻ പടികൾ കാത്തുപിറപ്പുണ്ടു-
 കണ്ണുംമിഴിച്ചു കഴുകിക്കളയാതിരിപ്പാൻ
 എണ്ണുന്നതൊന്നതിനെനിക്കിടയാകിൽ മന്നും
 വിണ്ണത്തൊഴും വിരതുനേടിവിളങ്ങുമല്ലോ.

൩൬

നാട്ടാശെയൊക്കെയൊരുമാതിരിയിട്ടുകൊട്ട-
 യാട്ടാൻമിടുകനലരമ്പനെ ഞാൻ തരിമ്പും
 കൂട്ടാക്കുകില്ലൊരുക്കുക്കണ്ഠയുകാട്ടിൻ
 പാട്ടാളികുസുമിനിൽ നിയില്ലേ?

൩൭

പായുന്ന നാളുകളിൽ മകളെത്തിളിച്ചു
 വായുംപൊളിച്ചുവഴിതെറ്റിന കൂത്തടിപ്പാൽ
 ഈയുള്ളവനെഴുമുയിർക്കയാറുപൊട്ടി-
 തേയുന്നനേരമൊരു പിൻതുണയെന്തു മന്നിൽ?

൩൮

എണ്ണങ്ങൾ മറ്റൊരുതരത്തിലുമാന്നിടാതെ
 തിണ്ണം കരിങ്കുഴലിമാരെടു കൂടിയാടി
 മണ്ണല്ല ചാണകവുമല്ലതുമട്ടിൽവാഴും
 പൊണ്ണന്ന നിൽക്കുമുയിർപോയതുപോലെതന്നെ.

൩൯

മുമ്മാതിരിക്കുമിവനെച്ചുവടോടെടുത്തി-
 ട്ടമ്മാനമാടരുതു മങ്കുകളായതിന്നായ്
 അമ്മാമലയ്ക്കു മകളേ! തലകാലിൽമുട്ട-
 മമ്മാതിരിക്കിയനാൻപതു കമ്പിടുന്നേൻ.

൪൦

ചോരത്തിളപ്പു, ചുണ്ണ, മെഞ്ചൊളി, ചേർ, കരുത്തു
 പാശം പെരുത്ത മുതൽ നൽത്തറവാടിതെല്ലാം
 വേരറുയിർച്ചെടി പറിഞ്ഞു മറിഞ്ഞുവീഴും
 നേരത്തൊരുത്തനൊരു പിൻതുണയാവതുണ്ടോ?

൪൧

വെള്ളത്തിലെക്കുമിളപോലുകത്തിലുള്ള
 പൊള്ളപ്പിറപ്പു മറയുന്നതുനോക്കിയാലും
 ഉള്ളത്തിലേതുമാത്രമെല്ലടിയങ്ങൾനിന്റെ
 കള്ളക്കളിപ്പൊരുളുകണ്ടറിയുന്നതില്ല.

രഹ

പുല്ലാശമാളുമാത്രമാക്കിനെനീക്കിനിത്തു-
 കില്ലാശമെത്രവിരുതാനുമാതോത്തിടാതെ
 ഇല്ലാശമെൻകിടതനിപ്പതുത്താനുമെൻറ
 നല്ലാശമെന്നനിനവേവനമാന്റിടുന്നു.

രഹ

പോത്തിൻകണക്കുചതുരേന്നാഴി! നിന്റെപാപ-
 ക്കുത്തിൽകുറുങ്ങിടുമൊരെന്നകമെന്നുമെന്നും
 ഈത്തിനുമുത്ത പിറവിപ്പട്ടിന്റെറയോള-
 പ്പാത്തിക്കകത്തുകിടം മറിയുന്നുവല്ലോ.

രഹ

രണ്ടാകിലുംപകിടയങ്ങനെതന്നെപന്തി-
 രണ്ടായ് കടശ്ശിവരേവീഴുമെന്നെക്കുവണ്ണം
 വണ്ടാർതൊഴുംകഴിവി! തൊന്നൊരുപേക്കിനാവു
 കണ്ടായുള്ളപടിയുള്ളിൽ നിറച്ചിടുന്നു..

രഹ

ഇന്നൻപിലെൻപിറവിനീറിലെഴുത്തെന്നൊത്തും
 മിന്നൽക്കൊടിക്കു കിടപ്പുണ്ടമിരിപ്പതെന്നായ്
 അന്നനുകണ്ടുമതുതൊൻമലയാക്കിയെന്റെ
 മന്നത്തരത്തിൽ മടിവിടുമയങ്ങിടുന്നു.

രഹ

ഇടിപ്പിരിൻകിടയിലൊന്നിനുമെന്നെ ചാല്പു
 നേടിത്തിളങ്ങുമിനവുംവിനവന്നിടുമ്പോൾ
 ചോടിക്കൽനിന്നിളകിനുംമിഴിരണ്ടുമൊന്നും
 മുടിത്തുറപ്പതിനുമുൻപു മുടിഞ്ഞിടുന്നു.

രഹ

എന്നമ്മ, തന്ത, യുടൽ, തോഴർ, കിടാങ്ങൾ, മേട,
 യെൻനല്ലതയ്യൽ, മുതൽ, പണ്ട, മുടപ്പിറന്നോർ
 എന്നമ്പിൽ ഞാൻ പലതുമെന്നുടെയെന്നുമു
 കുന്നൽക്കരിംകഴിവി! കൂടുകൾ കാട്ടിടുന്നു.

രഹ

വേടൻ വലയ്ക്കടിയിൽവെച്ചൊരുതീറ്റ? മുററും
കേടറതെന്നുകരുതും കിളിപോലെ മേന്മേൽ
അടുത്ത്ക്കു വിത്തുകളിവറയെ ഞാനിളമാൻ
പേടയ്ക്കുനേർമിഴി! പിഴച്ചുകൊതിച്ചിടുന്നു.

൧൦൪

തീയിൽക്കിടന്നു പിടയും പൂഴുകൂടിമേനി-
ക്കോയിക്കലേറി ഞെളിയുപടി മൂന്നിൽനിന്നും
നീയിപ്പടിപ്പു നിലകെട്ടിടുമെന്നയാട്ടി-
പ്പായിപ്പതെന്തു? പനിമാമലതൻകിടാവേ!

൧൦൫

വല്ലാതെനീർ വളരെയുണ്ടൊരുവാക്കുടിപ്പാ-
നില്ലാഴിയെങ്ങുമൊരു തുള്ളിയുമെന്നപോലെ
എല്ലാപ്പണിക്കുമിടവേണ്ടതില്ലേറ്റാമുണ്ടു
ചൊല്ലാൻ നിൻകഴൽതൊഴാൻ ഞൊടികൂടിയില്ല.

൧൦൬

തേനാഴിത്തൊഴി! തെറ്റുകൾചെയ്തുവന്നു-
പാനാചുകേറി മരുവുന്നൊരുപുള്ളിപോലെ
ഞാനാടൽപൂണ്ടു പലനാളുകളെന്റൊത്തു-
ളാനാററമേറിനവയറിനകം കഴിച്ചേൻ.

൧൦൭

കത്തുന്നുതീയൊരിട,മെമ്പടിവൻപൂഴ്ക്കൾ
തത്തുന്നുമൊറൊരിട,മെങ്ങുമൊരേതരത്തിൽ
മെത്തുന്നുനാപ്പകൽമറക്കുഴിനാറ,മീമ-
ട്ടൊത്തുള്ളയാക്കുടിയിലെങ്ങനെയൊരുപാക്കും?

൧൦൮

കാട്ടിൻനടുക്കു വഴിതെറി വലഞ്ഞിടുണൊ-
രാട്ടിൻകുറുക്കുടിയനമ്മവയറിനുള്ളിൽ
കൂട്ടിന്നൊരുത്താരമൊഴാതെമറിത്തുവീണു
കൂട്ടിൽപ്പെടുനകിളിപോലെ കുഴങ്ങിപാരം.

൧൦൯

അന്നാളുകൾക്കുറുതിവന്നുവെണ്മയെന്നെ
മന്നാമിതിൻനടുവിലിങ്ങനെ ചെറുതുള്ളി
ചൊന്നാൽ കണക്കുമൊരുക്കച്ചുമൊത്തമട്ടി-
ലെന്നാടലന്നുമുതലിന്നുമുയന്നിടുന്നു.

൧൧൦

കൊല്ലംവിശപ്പു, കൊതിയുള്ളതുനാക്കെടുത്ത
ചൊല്ലുനതിനു ചെറുതും കഴിവില്ലിവണ്ണം
അല്ലംകിടന്നു പകലുംകരയുന്നൊന്നെ-
ത്തല്ലംതലയുതളുതപടിതളുമേന്മേൽ.

൫൩

പാറംചിരങ്ങു,ചൊറി,വിൽച്ചുമ,നെഞ്ഞടപ്പു,
നീര,ക്കരപ്പ,നിര,രാപ്പനി,നോവിവണ്ണം
ചാരത്തുവൻപിണികളെമ്പടിവന്നണഞ്ഞ
നേരത്തുഞാൻ കനവിലീയൽകണക്കതീന്നു.

൫൪

കള്ളംവെടിഞ്ഞിതുകൾ വായുളവാശുപത്ര
വെള്ളം,കുഴമ്പു,പൊടി,കാച്ചിയനെയിവണ്ണം
തൊള്ളയ്ക്കും പലമരുന്നമടിച്ചിറക്കും
തള്ളയ്ക്കു ഞാനൊരു പെരും ചുമടെന്നുതോന്നി.

൫൫

ററ്റിണ്ണംവെടിഞ്ഞൊരു മരുന്നിനമാവണക്കി-
ന്നെണ്ണയ്ക്കു മെൻവയറുവീപ്പുയൊടൊപ്പമായി
തൊണ്ണയ്ക്കു കൈപ്പുപിരിയാത്തൊരുതോഴായി-
ത്തിണ്ണംകഴിച്ചുപലനാളുകൾപൈതലാം ഞാൻ.

൫൬

ചേണറൊറമ്പിളിമുതൽചെറുപേൻവരയ്ക്കും
കാണുന്നതൊക്കെയിലുമുള്ളകടന്നുകൂടി
വേണുന്നതെന്തറിയാതെകിടന്നുവിക്കി-
ക്കേണുള്ള നാറുമുഴുവനെങ്ങനെയോകളഞ്ഞൊൻ!

൫൭

അപ്പംമലർപ്പെട്ടിട്ടുടങ്ങിയതീൻ ചരക്കോ-
ടപ്പുതുപീലിമുതലുള്ളകളിത്തരത്തിൽ
ഒപ്പംവരാത്തകൊതിപൂണ്ടൊരുപാടുന്നാളി-
ശ്ശുപ്പൻതുലച്ചു,മലരിൻനിരശിങ്കളംപോൽ!

൫൮

വെയ്ലത്തുനിന്നുതലകാഞ്ഞുവിയപ്പുനീറിനിൽ
ശീലത്തരംമുഴുകമാറുകിടന്ന ചാടി
മേലത്രയുംപൊടിപിണ്ടുവരുന്നൊരൊൻറ
കോലത്തെനോക്കിടുകിലാരു ചിരിച്ചിടാത്തു?

൫൯

മേളത്തിൽ വീട്ടുപടിതൊട്ടൊഴെയുതുപള്ളി
യോളം, തിരിച്ചു, മിതുമട്ടിനരണ്ടുനേരം
കോളറെറാരിക്കഴുത ബുക്കുവിഴുപ്പു ഭേസും
നാളന്നുനല്ലൊരുതരത്തിനു വന്നുചേന്നു.

സന്ദ

ചൂടുള്ളിലാന്നുപലമട്ടിനുകണ്ടുകാടും
മേടുംകിടന്നു തലക്കാഞ്ഞുരുവിട്ടുതള്ളി
ഈടുറുടുന്നചിലപാസ്സുകളുംകൊടുത്തു
കൂടുനൂതുള്ളിലൊടുക്കിനാത്താൻ ഞെളിഞ്ഞേൻ.

സര

പാരായിട്ടു പഴുത്തറ ചെടിക്കുനീയാം
നാരായവേരടിയിൽ നില്പുതറിഞ്ഞിടാതേ
നോരായിതൊക്കെയൊരുന്നാം തന്നിയേമുളച്ചു
പാരാതെ വാച്ചുപടിഞ്ഞാൻ പരിചോടുപാത്തേൻ.

സദ

അ നൽത്തളിർകൊടിതൊഴും പുതുമെയ്യകിട്ടു-
മാനത്തലയ്ക്കു തിരിളംകുളർകൊങ്കുമൊട്ടും
മാനത്തൽപ്പൂണ്ടമിഴിയും മടവാരിൽനോക്കി
ഞാനത്തരത്തിലൊരു കുറികണക്കുനിന്നേൻ.

സന്ദ

പൊട്ടും പകിട്ടുകലരം പുരികത്തിനുള്ള
വെട്ടും ചെരുത്തൊളിപെറുംകുഴലിന്റെറകെട്ടും
പിടും പിരട്ടുമിയലും മടവാക്കുചെണ്ട
കൊടുുന്നതിൽ കൊതികലന്നു കുഴങ്ങിവാണേൻ.

സദ

പാരിൽപെരുത്തടിയുടഞ്ഞു ചുടത്തിലുള്ള
നീരിൻകണക്കയിരു ചോരുവതോത്തിടാതെ
താരിൽകവിഞ്ഞുകെഴുംമിഴി! ഞാൻകഴിച്ചിൽ
പോരിന്നുവേണ്ടിയരയും തലയും മുറുക്കി.

സര

അപ്പോക്കുളത്തിനകമാക്കുമൊടെത്തിയെന്ന-
പ്പപ്പോ! വളന്നുവഴിമുട്ടിൽചലഞ്ഞുവാടി
നില്ലോരുതാൻ നിലയിലായ് നിന്നുവുറുനിന്നെ
യില്ലോളിളന്തളിരുടൽക്കൊടി! കണ്ണിടുന്നേൻ.

സന്ദ

വല്ലാത്തൊരാറ്റുടനിലത്തിലകപ്പെടുന്ന
വില്ലാളികൾക്കുടയവൻകുളവിൻകുടും
എല്ലാന്നിനച്ചടിയനുളളൊരു പേടിനിന്നോ-
ടല്ലാതെയാടൊടിയിക്കുവതെൻറയമ്മേ!

൭൦

നേരാംപിലാവിവയുമൊന്നുവളച്ചുവേണം
പാരാതെ കഞ്ഞിക്കുടിയേവനമെന്നുചൊല്ലി
താരായിത്തെമിഴി! തണ്ടൊട്ടകളുമെന്നു
പേരായിട്ടുകേടവിൽ ഞങ്ങൾകളിച്ചിടുന്നു.

൭൧

മെച്ചുവെരില്ലാവിനത്തരമുള്ളിൽനത്തെ
വെച്ചുൻപെഴും മൊഴികൾകൊണ്ടുതച്ചുമുടി
പച്ചച്ചിരിക്കുടയപാൽ പണിയുംപകിട്ടിൽ
പിച്ചയ്യുകാണികളെ ഞങ്ങൾമയക്കിടുന്നു.

൭൨

മേലാൽ കരേരുതൊരിക്കലുമെന്നുവച്ചു
കാലാവടിക്കുകഴിഞ്ഞോണ്ടിയതിങ്കൽവീഴാൻ
പാലാഴിപോൽ ചിരിചിരിച്ചെതിരാളിതന്റെ
ചേലാന്നമേനി ചിലനാൾപുണതന്നുഞങ്ങൾ.

൭൩

മണ്ണിൽപെരുത്തുതറ, നീർ,കുളർതെന്നൽമൂന്നു-
മൊന്നിച്ചുവാച്ചുമവയൊററയിലാണ്ടുകൊട് വാൻ.
കുന്നിച്ചിടും കൊതിയൊടിത്രയുമിന്നമട്ടു-
മെന്നില്ല ഞങ്ങൾതലകാഞ്ഞുമുഴിഞ്ഞിടുന്നു.

൭൪

പേരാന്നിൻകണവനൊത്തവർ തങ്ങളെന്നി-
പ്പാരായതിൽ പലതമിപ്പൊഴുമുച്ചിടുന്നു.
നേരാണിതെങ്കിലുമവക്കുകഴുത്തിലല്ല
പാരാതെന്നത്തതിനു നാൽവിരൽതാഴെയത്രേ.

൭൫

തേവാരവും കുറികളും കുളിയും വിരിഞ്ഞ
പൂവാടിടും മൊഴിയുമൊക്കുകിലേതുപിടും.
രാവാട്ടെ,യല്ലപകലാട്ടെയൊരാളറിഞ്ഞു
പോവാതിരിപ്പതെളുതെന്നിവശോത്തിടുന്നു.

൭൬

ചേലാന്നമട്ടു ചെറുപൂച്ചകൾ പാൽകുടിക്കും
 പോലാരുമിച്ചതികൾ കാണതിനില്ലയെന്നും
 മേലാക്കുമില്ല പിറവിപ്പിണിയെന്നുമോത്തു
 പാലായിടത്തെമൊഴി! ഞങ്ങൾത്തെളിഞ്ഞിടുന്നു. ൭൭

തീവണ്ടിതൻ ചിറകടിച്ചുപറപ്പതെന്നും-
 പൂവൻപിലോത്തതിലമന്നിടുമീച്ചുപോലെ
 ഈവണ്ണമുള്ള നിലതന്റെ മിടുക്കുകൊണ്ടു
 കൈവന്നതെന്നുക്കൂളിൽ കരുതുന്നുഞങ്ങൾ. ൭൮

നേരറൊരീയുലകിടത്തിനെയൊന്നുകൂടി
 നേരറതാക്കിവയറെ വലുതെന്നുചൊല്ലി
 നേരംകഴിക്കുമൊരുകന്നരിരുന്നിടുന്ന
 നേരത്തുനല്ലവർ കുഴങ്ങുകതന്നെവേണം. ൭൯

ഇക്കാണുവോരുലകമാംകടലന്റെറകപ്പൽ
 മുക്കാൻമുതിന്നു മുരശിട്ടുമുഴക്കിടുമ്പോൾ
 തൃക്കാലിണത്തളിരുതന്നെ കനിഞ്ഞീടേണം
 ചുക്കാൻപിടിപ്പതിന്നുചുറ്റിടുമല്ലയായിൽ. ൮൦

മേലാക്കുമെങ്കിലുമൊരൊപൊടിയോളമീയെൻ
 മേലാക്കരുത്തിരുമിഴിക്കടവന്നുകേറാൻ
 ഈലാക്കിൽ ഞാനിനിയനിൻപുതുനീർമലർതു-
 ക്കാലാക്കമാൻ കയൽനേർമിഴി! കൈതൊഴുന്നേൻ ൮൧

മുന്നേക്കണക്കുകമലക്കൊരു തുള്ളലില്ല
 പന്നെക്കുന്നത്തൊഴൽവന്നു പിടിച്ചുമേന്മേൽ
 നിന്നെക്കുറിച്ചുനിനയാണുനിദാനമമ്മ
 യെന്നെത്തുണയ്ക്കുവതിനെതിനിവേണ്ടതാവാഴ് ൮൨

ഏററിഞ്ഞൊരിച്ചവിടമൊക്കെയുമൊന്നടന്നു
 ചുറ്റിത്തരിഞ്ഞൊടുവിൽനേർവഴിവന്നൊരുള്ളം
 തെറാൽപെട്ടായെ'നിനിൻകഴവൊന്നതന്നെ
 പറിപ്പിടിച്ചുപടങ്ങെ പതുക്കെമേന്മേൽ. ൮൩

അത്തൽപ്പെട്ടെന്നാകതാരൊടു ഞാൻകിടന്നു
മുത്തങ്ങുകുത്തിമുടായ് മുഷിയുന്നതെല്ലാം
പുത്തൻമലക്കെത്തിരുടൽക്കൊടി! നീയറിഞ്ഞൊ-
ലിത്തവ്വിലീയിടിവിനിങ്ങിനിലയല്ലോ.

൧൨

പാവംകിടന്നു പകലില്ലിരവില്ലനിന്റെ
പൂവഞ്ചിടുംകഴൽതൊഴുന്നതുകാണതില്ലേ
ഈവട്ടമൊന്നുമിവനോത്നിച്ചകുന്നതല്ല
നീവച്ചുകെട്ടിടുക നിന്നുടെ പിത്തലാട്ടം.

൧൩

അമ്മാമലയ്ക്കു മകളേ! കടുകോളമെന്നെ-
യ്ക്കുമാക്കിമട്ടുകളെടുത്തു മിരട്ടിടേണ്ട
ഇമ്മാതിരിപ്പണികളെന്നൊടു കൂടുകില്ല
പുമാതിരിക്കവിടെ നിന്നെയറിഞ്ഞുപോയ് ഞാൻ.

൧൪

തെല്ലാക്കരയ്ക്കു രികിലെത്തിരുകണ്ടുപേടി-
യില്ലാതെന്നൽപടവു ചൊവ്വിനിറക്കുവോനിൽ
ചൊല്ലാന്നിടും കടലിണങ്ങിയവന്നുവേണ്ട-
തെല്ലാകൊടുക്കുമതൊടൊത്തവൾതന്നെനീയും.

൧൫

തൂക്കാൽതൊഴാൻതുടരുകിൽ തിരളുന്നമാലിൽ
മുക്കാലുമാളുകൾ മുറയ്ക്കു മുഷിഞ്ഞുമാറ്റം
ചുക്കാണിതെന്നു ചൂണപൂണ്ടു നീനച്ചടുത്തു
വക്കാണമിട്ടിടുകിൽ വാർമിഴി! നീയിണങ്ങും.

൧൬

താഞ്ചിടുംമിഴി! തരഞ്ഞിന്നുപാറ, വെള്ള-
മീരണ്ടിലൊന്നടിയിൽ വായ്ക്കതുകാണുവോളം
ചാരത്തുനിന്നടിയനിക്കഴിതന്നെന്നോക്കി
നേരംവെളുപ്പുതുവായ്ക്കു കിടന്നുവെട്ടും.

൧൭

ഏന്നാടൽപേരെയെളുതിൽ നിൻകനിവേറൊച്ചു
നന്നാകുമീയടിയിനൊന്നുകിലല്ലയായിൽ
ഇന്നാലുനന്മാരകളോതുവതൊക്കെമേല്ലെ-
ട്ടൊന്നാത്തരക്കുളയാമിതിലേതുവേണം.

൧൮

തീയമ്പിടുംമീഴിയനെത്തിറമോടുതൊങ്ക-
ത്തായത്തിൽനിന്നുതുമൊരു താരെതിർമേനിയാളേ!
നീയൻപിലൊന്നിവനെ നോക്കണമല്ലയായിൽ
ചായന്നിനക്ക ചതിവിടുവെളുത്തിടേണം.

൯൧

വീണായെന്നിക്കിലവുകാത്തകിളിക്കുചേർച്ച-
യാണാടൽപൂണ്ടിതിൽവരാനിടയുള്ളതെന്നാൽ
അങ്ങനെയൊത്തനിന്നിനിൻകുഴൽകൂപ്പുകിട്ട
കാണം, കണക്കുശരി, യെങ്ങനെവേണമാട്ടെ.

൯൨

ഏന്താകിലെന്തൊരടിത്താൻ പുറകോട്ടുവയ്ക്കി-
ല്ലെൻതാർതൊഴുംമിഴി! വരട്ടെവരുന്നതെല്ലാം
നിൻതാമരപ്പതുമലക്കുഴൽ കൂപ്പുമെന്നെ-
യെന്നാണുവേണ്ടതത്ര നീയറിയും പതുക്കെ.

൯൩

കൊട്ടാരവാതലിനു മുട്ടുകിലെന്നുമൊന്നും
കിട്ടാതെപോവതെളുതല്ലതു തീച്ചതെന്ന
മുട്ടാളനെങ്കിലുമെന്നിക്കിന്നിന്നെന്നവിട്ടു
മട്ടായിട്ടത്തെമൊഴി! മാറിടുവാൻതെരക്കും.

൯൪

രാവപ്പടിക്കുമതുപോൽ പകലപ്പടിക്കും
കാവൽക്കുതന്നെകരൾകാത്തുകിട്ടപ്പതില്ലേ?
പോവല്ലെടത്തിനുമവണ്ണമുരച്ചിടാതി-
ല്ലാവത്തിനെന്നു പരിവാതൽതറക്കുകമ്മ!

൯൫

ഉൾക്കട്ടികൂട്ടമലരമ്പനെ വീഴ്ത്തിനിൽക്കും
മുക്കണ്ണനെന്നകോലകൊമ്പാനമുക്കിലാക്കി
തക്കത്തിൽവാർക്കടമിഴിക്കയറാൽതളച്ച
മയ്യണ്ണി! നിൻവിരതു മന്നിൽവിളങ്ങിടുന്ത.

൯൬

അറാക്കുമോടണിയുവോനടൽപാതിയട്ടി -
പ്പോറക്കിടും പെരുമലയൊരുകണ്ണിലുണ്ണി!
മാറാതെത്താൻ മുറയിടുന്നതെല്ലമുള്ളിൽ
കേറാത്തതെന്തവിടമച്ചെന്നൊക്കാപ്പമാണോ?

൯൭

മുക്കുണ്ണനുള്ളടികൾ മുൻപുമുറയ്ക്കൂ കൂടി!-
 ഞക്കത്തിൽവേണ്ടവകനേടിയതമ്പുരാട്ടി!
 അക്കുള്ളി കുണ്ടുതരണക്കുനടക്കുമെന്നെ-
 പൊക്കത്തിലാക്കതതു കീഴ് കടയോമ്വേണം.

നല്ല

നീനായ? തഴയലകമഞ്ചിനമൊൻപതിന്നു,-
 മീനാനൊടൊക്കുമിവനോ? വെറുമുണ്ണിയല്ലേ?
 തായാട്ടുഞാൻ തളിരുടൽക്കൊടി! യെത്രചെയ്തു
 പോയാലുമായതു പൊറുത്തുതന്നെയുണം നീ.

അത്

തായേ! മറപ്പെരുമരത്തിൽ വിളങ്ങിനിൽക്കും
 കായേ! കനത്തകനിവിൻ കളരിത്തിട്ടവേ!
 നീയേ നിനയ്ക്കിഖൊരു താങ്ങലെനിക്കുമേന്മേൽ
 തായേതരം തളിരിളക്കുഴൽതാണുകുപ്പാൻ.

അത

ഞാനേറെമുൾക്കളിരിനായെഴുതാൻതുനിഞ്ഞൊ-
 റീനേ ചുനേന്നൊഴുവോക്കുമലക്കൊട്ടാവുര
 താനേമലക്കുമകനെത്തഴുക്കുന്നതായും
 മാനേലുരോമന്മഴി കടതീറുകത്തും.

അപ്പ

കഴിഞ്ഞു.

